

Szerkesztőség:

Rimaszombatban, Erzsébet-tér 9. szám. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és leveles.

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Évvenként . . . 2 korona.
Külföldi áram ára 20 fillér.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

A Gömörvármegyei községi- és körjegyző-egylet hivatalos lapja.

MEGJELENIK HETENKÉNT EGYSZER: VASÁRNAP.

Felelős szerkesztő: KOMÁROMY ISTVÁN.

Kiadóhivatal:

Rimaszombatban, Erzsébet-tér 9. szám alatt a könyvnyomdában. — Ide intézendők a kiadóhivatali előfizetés, hirdetésnyilvántartás, nyilvántartás és egyéb felszólalás.

Ismeretlen kéztől és névtelenül érkező közleményeket nem adunk ki.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor térfogata 15 fillér. Többszöri hirdetésnél árkedve mély. Nyilvántartás sora 50 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont” kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legcélszerűbben postautalványon eszközölhető. Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.

Papválasztás napján.

A rimaszombati ref. egyház hívei a mai nap d. e. választják meg, az elhalálozás folytán megüresedett egyik papi székbe lelkészüket.

E kérdéssel, bár arra több oldalról fel letünk szólítva, ez ideig nem foglalkoztunk, sőt kijelentettük, hogy még erre vonatkozó cikkeknek sem adunk helyet; mert mi sem párthoz nem tartozunk, sem pedig ebben a kérdésben a híveket, vagy társadalmat irányítani nem kívánjuk.

Van nekünk elég bajunk e kis városban, mely elől ki nem térhetünk: — ne igyekezzünk tehát a lelkiekbe is — mi minden embernek ma a sok mindenféle baj között a legszentebb — a keserűség cseppjeit belé vegyíteni.

Az utolsó perczben azonban, mikor az eddig tisztes távolban harszó két ellentábor a döntő ütközetre vonul fel, és már csak a templom lépcsője és az Ur asztala választja el a megütközni készülő feleket a fegyverek összemérésétől: — nem tudunk elzárkózni attól, hogy legszentebb és legkitünőbb jogainak gyakorlása idején ref. híveinket komoly, megfontolt higgadságra ne figyelmeztessük.

Ma már a haladás, a civilizáció és a humanizmus, az ördöklő teyverekkel küzdő harszókról is leszoritotta azon eszközöket, melyekkel barbár módon mentül nagyobb kárt lehessen tenni az emberekben. Hát hogyne igyekeznék a társadalmi élet harszában is eléggé ajánlani ez eszközök mellőzését. Nem lehet célja az embernek felebarátját, embertársát megölni, hanem igenis azt hirdeti Jézus tana: „szeresd felebarátodat, mint tennmagadat.” Ha pedig mégis harsz keletkezik az emberek között, mely lesz is, míg ember lesz e világon, azt igyekezzünk a legtisztességesebb és megengedett eszközökkel, a legenyhébben lefolytatni. És úgy, hogy harsz után

a népek ítélete csak az lehessen, miszerint nemessen harszóltak.

A győztes fél pedig a legyőzöttekkel szemben legyen méltóságteljesen engedékeny és elnéző; a legyőzöttek pedig adják meg magokat, a mi nem szégyen és nyujtsanak békejebbet legyőzőiknek.

A rimaszombati ref. hívek magatartása felé irányul most a város más felekezeteinek figyelme, sőt velök is érez, de ily körülmények között méltán kívánhatja is ezen testvéreitől, hogy különösen ott, hol nálunk — a magyarság határán — igen nagy szükség van a református magyar testvérekre; a legnemesebben fogja e harszot megvívni azért a vezérért, kinek életpályája és kötelessége lesz a rimaszombati ref. magyar egyházat megerősíteni, hogy annak kapuin a nemzetiségi törekvések soha erőt ne vehessenek.

Ez édes mindnyájunk óhajta! És a lelkészválasztás alkalmával a szent lélek Istenség szelid galamb képe lebegjen felettük a béke olajágával és nagynevű néhai lelkészük szelleme, kinek tisztes papi székeért most az ütközet tolylik, intse őket most is a felebaráti szeretetre.

Ha pedig majd elül a harsz zaj, legyen béke közöttük és közöttünk is örökké!

Törvényhatósági élet.

A vármegye közönsége Fáy Gyula főispán elnöklete alatt t. hó 15—16-án tartotta rendes évnegyedes téli közgyűlést.

A közgyűlés nem mondható nagyon látogatottnak, de a téli közgyűlés, ha csak választás vagy valami nevezetesebb politikai esemény napirendre tűzve, tekintettel a hidegebb időszakra, nem tartozik nálunk a népesebbek közé.

Az országgyűlési képviselők, Putnoky Mór kivételével, valamennyien hiányoztak, mert a fővárosban vannak a haza sorsával elfoglalva. A vezérférfiak azonban

Hallgass meg minket, kik imádni jöttünk.

Áldó kegyelmed terjeszd ki felettünk.

Borsody Béla.

A magyar kinstárt újra elmarasztalták.

Nem politikáról — az Isten menten attól — csak „Szánin”-ről van szó. Az államhatalom egy magyar író: Szabó Endrét, egy orosz regény fordítóját, még pedig a kiadó teljes mellőzésével „mint szerzőt” fogta pörbe. Ezt intézte el a magyar judikatura saját lelkiismeretével. Azt, hogy felfogásában hátra maradt az ultramontán Bajorország mögött is, és hogy nem birt más államok precedens kudarcain okulni, megfizettette vele a budapesti esküdtszék. És hogy ez mit jelent? . . . nem szükség magyarázni. Ha az állam, mint felperes vesztes fél, tíz esetből legalább kilencben folt esik tehér tőgáján.

Ezen esemény nélkül Száninról igazán kár volna szólni. Azt azonban bajos megérteni, hogy épen Szánin miért hitta életre a nálunk kihalni készülő erkölcsi hyperstéziát? Annyi kétségtelen, hogy olvasása erkölcsi gyönyört senkinek se okozhat. Az még bizonyosabb, hogy nem való sem éretlen diákgyereknek, sem ártatlan menyasszony-kandidátusok kezébe. De éppen ezért, ezeknek iránta való érdeklődését felkölteni egyike a legpiramidalisabb állami ostobaságoknak. Az a könyv olyan, mint egy ingoványos mocsárral teli vidék. Nem vonzó, nem kellemes, de van, és mivel van, azért nem képes az összetermészet örök szépségeit tönkre tenni. És bármely dügleletes párak emelkedjenek is föl Száninból, elvértve akad benne virágos pázsittoltecska is. Sőt imitt-amott van benne kiemelkedő domb is, a melynek légköre bacillusmentes. Vannak derűs kék égboltoltok is. De mindez csak azért, hogy a mocsár büze annál fojtósabb legyen. A zsidó Szolavcsiket kivéve, nincsen egyetlen alakja, a melyben, ha volna is pillanatnyi emelkedettség, ne volna a megtestesült „brute human”. Akarva vagy nem akarva? Az egyre megy. Lehet az egész könyv az orosz társadalom perversitásának hü tükörre, mi azt se hisszük; de akkor is céltalan alkotás. Mert a végén hiában keressük a kiegyenlítést. Pedig még maga a keresztény vallás is elveszítene minden

mostan is, mint rendesen, megjelentek és eleven érdeklődést mutattak az egyes ügyek tárgyalásánál.

A közgyűlést pont 10 órakor a főispán nyitotta meg és kegyeletes szép szavakkal emlékezett meg Ruthényi Béla és Prékopa Károly megyebizottsági tagok elhunytáról, kik e vármegyének szülöttei voltak és hosszú időn át, mint a megyebizottság tagjai meleg érdeklődést tanúsítottak a közügyek iránt, a mellett, mint jó hazafiak egyházi és társadalmi téren is igyekeztek törekvéseiket és tehetségeiket a közjó előmozdítására érvényesíteni. Utánna Hámos László nyug. főispán, megyebizottsági tag kéri, illetve indítványozza, hogy midőn az elhunytak felett a vármegye őszinte vesztességének ad kitejézt, s az a gyászoló családokkal is részvét-iratban közöltetik, egyúttal a vármegye az elhunytak érdemeit jegyzőkönyvében is örökítse meg. Az indítvány egyhangulag fogadtatott el.

Ez után alispán bejelenti, hogy a mai gyűlés rendes tárgyainak egy legfontosabbikát képezi a vármegyei közg. bizottságból törvény szerint ez év végén kilépő 5 tag helyének választás utján leendő betöltése. Névszerint kilépnek Szentiványi Árpád, Hevessy Bertalan, Széman Endre, Putnoky Mór és Bornemisza Elemér bizottsági tagok. A felolvasott nevek elhangzása után a közhangulatból itélve, a vármegye közönségének bizalma újra a felsoroltak felé irányult; de mivel a törvény titkos szavazást ír elő, az elnöklő főispán a szavazást elrendelte. A szavazatszedő-hizottságba a főispán Soldos Árpád, Molnár József és Szentiványi József bizottsági tagokat nevezte ki, jegyzőül pedig dr. Soldos Béla aljegyzőt küldötte ki és a szavazás idejére a gyűlést felüggesztette.

A szavazás megejtetvén, annak eredményéhez képest Szentiványi Árpád, Hevessy Bertalan, Széman Endre, Putnoky Mór és Bornemisza Elemér újra megválasztottak. Néhányan kaptak még pár szavazatot, de az a nagy többség mellett elenyésző csekély volt.

Ez után a kórházi bizottság alakított meg újra és négy évre egyhangú választás folytán és pedig: Elnök lett: Bornemisza László alispán; tagok: Samarjay János Madarassy Gyula, Széman Endre, Czinke István, Medveczy Sándor, Sztójkovich Emil, Dapsy József, dr. Meskó Miklós, dr. Löcherer Tamás; jegyző: Komáromy István.

Majd pedig az igazoló-választmány alakított meg ismét 1 évre és pedig a következőleg: Választott tagok: dr. Radeánszky György, Széman Endre, Dapsy József, Szabó Elemér, dr. Meskó Miklós. — A főispán kinevezte elnökké: Samarjay Jánost; tagokká: Hámos Aladár,

magasztos értékét és becsét, ha hiányoznék belőle a „megváltás”. Hogy aztán ezt a Jézus Krisztus szerzte-e éretünk való meghalásával és feltámadásával, vagy az ő utólérhetlen erkölcsi magasságának behatása alatt önmagunk? Az teljesen közömbös. Daczára ezeknek, kétségtelen az, hogy Száninban kifejezett Istentagadás, avagy a társadalmi rendnek legalább sikeres felfogására szó se lehet. Elolvassván, legfeljebb annyit kérdezhetünk önmagunktól: „ha élt, ugyan miért élt ezen léha, lelketlen, emberi bőrbe öltözött állat-csorda”? Ez pedig még egymagában nem elég az állam üldözésére.

Hogy értsük meg tehát azt a ferde sarku rettenetes műelháborodást miatta. Nem azért, mintha lényegében érthetetlen volna, de azért, hogy miért szüntette meg éppen Szánin azt a krónikus apatiát, a midőn a pör folyamata alatt is színházainkban érzéketve élvezhet (?) szabadon e századelei a rövid és a hosszú szoknya határain álló Backfisch-sereg még talán sokkal undorítóbb jeleneteket? Avagy mivel árt a közérkölcnek Szánin többet, mint a Kossuth Ferencz ur vasuti portásai által szabadalmazottan korpoltált erőtüks képes élelkapok? De menjünk tovább, ha Zola bejuthatott a Pantheonba (igaz ugyan, hogy az ő szörnyalakjai egy magasabb erkölcsi cél: a megundorítást szolgálták, Szánin pedig nem szolgált semmit) ha színházainkban még porébbre vetkőzhetik az obscenitást, ugyan mire jó ezen kétségbeesett keresztény Szánin miatt? „Erkläre mir Graf Ötindur diese Zwiespalt der Natur.”

Nyíltan bevallom, hogy Szánint élvezni egy pillanatra se bírtam. Sőt, néhány lap elolvasása után felvágatlanul félredobtam. És csak akkor vettem elő ismét, midőn a nagy állami hajza megindult ellene. És ennek az okát az átolvasás után se bírtam megérteni. (De hány ember járt ugyanígy, rajtam kívül?) De az is igaz, hogy megszakadatlan undorral olvastam. De hát éppen ez az. A megundorodásnak soha se lehet csábító ereje. Tovább megyek — semmiféle szuditásnak. Ha nőnk, ma is Éva anyánk módjára járnának — aligha csábítanak oly hatalmasan. A szerelem paradicsoma a rejtélyes félhomály; a nap életfénye aligha nem a sirverme. A mai prude világ még az antik szobrok ártatlan szuditásán is megbotránkozik. De ez mind nem menté a

TÁRCZA.

Szent hangok.

Felséges Isten óh! mi örökségünk!
Mi édes atyánk! örök erősségünk!
Ég, föld hirdeti a Te dicsőséged,
Eg földet betölt a Te istenséged.
Téged hirdetnek tenn egedbe szállnak
Hozzá szárnyai minden hő imának.

Neved imádják nagyok és kicsinyek
Neved imádják, Úram téged félnak.
Imája zendül az imádkozónak,
Hálákat adva, neked örök jónak.
Neved hirdeti égen-földön minden,
Neved imádják: úgy alant, mint ott tenn.

Ha végig nézem nagyságát azoknak,
Munkáidnak, mit kezeid alkottak.
A napot, holdat oda tenn az égen.
A csillagokat örök égő fényben.
Miként ragyognak ragyogva az égnek
Örök fényt adva a végtelenségnek.

Bámulva kérdem: ha mi is az ember,
Hogy téled annyi nagy dicsőséget nyer
Mivel érdemelt meg annyi kegyelmet
Hogy reá áraszd isteni kegyelmed.
Hogy neki adtad, ő alá rendeltél
Mindazt, mi égen, földön itt alant él.

Felséges Isten! óh mi örökségünk,
Mi édes atyánk! örök erősségünk?
Téged imádnak fel egedbe szállnak,
Szárnyai hozzá minden hő imának.
Neved hirdeti minden földön-égen
Neved világot át a mindenségben.

Téged óhajtunk hön imádvá vágyva,
Neved hirdeti énekbe, imába.
Neved hirdeti hő imának szárnyán,
Lelkünk, a menynek peremén tul szállván.

Medveczky Sándor és Sztójkovich Emilt; jegyző: Lukács Géza, főjegyző.

A földadó-bizottságba Madarassy Gyula lemondása folytán a rimaszécsi járásba ennek helyére rendes taggá Czibor Pál, póttaggá pedig Szentmiklóssy Kálmán; a nagyrőcei járásba pedig Cséks László lemondása folytán ennek helyére Dapsy Béla választatott meg.

Két igen fontos tárgyát a gyűlésnek kérte ez után az alispán soron kívül elővetetni és pedig: elsősorban az árvapénzek elhelyezésére, a vármegyei árvaszékeknek és az állandó választmányoknak a javaslatát. Szakall Vinceze árvaszéki elnök ismertette ezen ügyet bővebben és arra kérte a közgyűlést, hogy névszerűnti szavazással határozzák el, miszerint az árvák pénze, illetve tőke-vagyon a proponált arány szerint a helybeli pénzügyintézeteknél helyeztessék el egy évre. Hevesy Bertalan pártolja az árvaszéki elnök és az állandó választmány javaslatát s indítványozza, hogy 1911-ig az eddigi és javasolt állapot tartassék fenn. Boruménisz László alispán legnagyobb részben egyetért a két előtte szólóval, de javasolja, hogy ez ügyben ismét bizottság küldessék ki.

Hámos László készséggel járul hozzá az alispán és Hevesy véleményéhez, de aggodalmait merülnek fel, ha vajjon a megyebizottsági tagok anyagi felelősségük tudatában meg fogják-e jövőben is az árva pénzeknek illetéknépen való gyümölcsöző elhelyezését névszerűnti szavazni. — Indítványozza, hogy a miniszterhez indokolt telirat intézessék abban az irányban, miszerint engedje meg, hogy az árvák pénzei értékpapírokba fektetessék. E felszólalás után a vita kezdett nagyobb hullámokat verni és azon bizonyos aggodalmas színezet vonul végig, mert egyesek a mostani viszonyok között nem szívesen óhajtanak anyagi garantiát vállalni. Szakall elnök az által kívánja az egyeseket — kik mostan névszerűnti szavazással vállalják el a felelősséget — megnyugtanni, hogy az egész vármegye vállalja el a felelősséget. Hevesy kész ez indítványt elfogadni, de a mellett az elv mellett foglal állást, hogy minél kevesebb pénz helyeztessék el a pénzügyintézeteknél, a nagyobb rész pedig állampapírokba fektetessék. Az alispán megnyugtanni igyekszik a felszólalókat és eloszlatni óhajta az aggodalmakat azzal a kijelentéssel, hogy bírja egyik-másik pénzügyintézet azon ígéretét, miszerint az oda elhelyezendő árvapénzek értékéig zálogjogilag biztosított kötvényeket helyeznek le a vármegye őrizetbe marokzalog gyanánt. Hevesynek ezen módszer ellen aggályai és kifogásai vannak s ezzel sem látja egészen biztosítottnak az árva pénzek elhelyezését. Pósch Gyula megyebizottsági tag az alispán által indítványozott módszert részéről teljesen megnyugtatónak találja. Molnár József jogi vitát provokál és azt állítja, hogy a pénzügyintézetek által tett ezen ajánlat több és biztosabb a megyebizottsági közgyűlés kierőszkolt jótállásánál is. — Alispán bejelenti ezel kapcsolatosan, hogy az eddig eljárat bizottsági javaslatát is már ily értelemben dolgozta ki, kéri tehát ezen javaslat elfogadását és ideiglenesen életbeletetését. Marton János, mint jogász kíván ez ügyhöz szállani és csak röviden azt jegyzi meg, hogy ő sem fogadja a pénzügyintézetek ajánlatát teljes biztosítéknak, mert szerinte kötvénybeli tartozást a kötvény felmutatása nélkül is kilehet egyenlíteni; ha tehát a kötvények a vármegye őrizete alatt is vannak, bárkinek jogában állhat ezen tartozást az illető intézetnél kifizetni, sőt telekkönyvből törölteni is. Ezen kötvények csak azon esetben lennének elfogadhatók, ha a vármegye joga felülkebelezetnék és ez a kötvényre is reá vezetettének.

Az alispán nem képzeli, hogy az megtörténhetnék, miszerint valaki tartozását egy év alatt a megye háta megért kifizetné és a vármegyét vagy a névszerűnti szavazókat ily módon károsodás érhetné.

Szeman Endre nem képzeli, hogy az intézetek értékűkötvényeiket vagy papírjaikat helyezzék zálogba, mert az az intézet üzleti ügyvitelével ellenkezik. A mi pedig az ajánlott kötvények elfogadását illeti, az szerinte is

Szabó Endre nyakába akasztott pört. Hiszen nincs Szabinban sehol az impudált istentagadás — sem a veszedelmes moral insanity. Habár ez utóbbiból elvéve akad. De ha ez üldözendő — leszakadna az ügyesség a munka terhe alatt. Igaz, hogy látion megbotránkozott a könyvnek legrokonszenvesebb nőalakja: Krasnavina is. A könyv végén is, még a György iránt érzett eszményi szerelem lángjával megy nagynénjéhez. Ott levelet kap, mely az édes anyja haldokló ágyához hívja. Szabin szállítja csónakon a folyón át. És a mi sokszor megessett s meg fog ezután is — ártatlansága a rut erőszak áldozata lesz. És talán e miatt a folyóba öli magát? Dehog. Egy da capóra már önként nyújtja ajkát Szabinnak. Tehát — boesánat e brutális kitéjésért — egy kézfördülésre az ideális szerelmes leány átváltozik — koczdánszónvá? Ugy gondolom, hogy ez nem esábit, hanem a legmagasabb fokon undort kelt. De hát mit használ itt a lefoglalás és nyomában a pör? Andrásynak tökéletes igaza volt: „ez csak olaj a tüze”. A posthumus üldözés — mert hát: szitum in vetita — csak arra való, hogy a tiltott dolog oda jusson, a hol az a magasabb értelmi hiány és a csekélyebb erkölcsi ellentállási képesség folytán rombolhat még csak igazában. Ez a vele született ostobasága a világi és egyházi indexeknek, kivált mióta — hál’ Istennek — az előleges cenzúra a muzeumba került. Elfelejtik, hogy mily igaza volt Börnének, midőn egy, a legmagasabb körököt se kímélő szatirikus könyve a porosz indexre kerülven a királyhoz, ezen feliratot intézte: „hálás vagyok felségednek kegyeért; az index nélkül koldus volnék — így ur leszek”. Szabinból lefoglaltak vagy 17 példányt és azután eladták még ezert, öt koronás ár helyett huszért. A pénz reá pedig sűrűvén leányok és süldő fiúk a mamától lopták és ki tudná hány ártatlan szobaleány szenvedett ezért? Ugy látszik, hogy a butaság az emberiség oly eredendő bűne, a mely ellen a fejlett civilizáció is haszalan kűzd. Hogy aztán Börnéől, Renarról vagy Arbüesevről van-e szó — az teut egal. Az esküdtszék pedig nem minden esetben, de ebben feltétlenül a nemzeti lelkiismeret világosan látó szeme volt, a midőn elmarasztalta a Rómánál Rómább magyar államot a perköltségekben, és a mi emél fontosabb, leírás nélkül is mindenki kitalálhatja: még temérdek más miben?

Günther Antal — legalább nekem — legrokonszenvesebb

illusorius. A rimaszombati pénzügyintézetek abban a szerencsés helyzetben vannak, hogy egy véletlen krach esetén is mindegyik képes lenne tartalék alapjából az ott elhelyezett tőkét kifizetni.

Pósch Gyula indítványozza, hogy mivel az árvapénzeknek csak egy évre való elhelyezéséről van szó, a közgyűlés fogadja el az állandó vál. javaslatát s a pénzügyintézetek által felajánlandó kötvényeket biztosításképen közigazgatási letétbe.

Ez után a névszerűnti szavazás megejtetvén az állandó vál. javaslata mellett mindannyian „igen”-nel szavaztak. A közgyűlés azonban az alispán által proponált bizottságot kiküldötte: A bizottság tagjai alispán elnökléte alatt: Hámos László, Hevesy Bertalan, Fáy Árpád, Pósch Gyula, Medveczky Sándor, Szakall Vinceze árvaszéki elnök, a kir. számvevőség szakelőadója és Máriássy István aljegyző, mint biz. jegyző.

Most került tárgyalás alá ezután a második fontos tárgy a községi- és körjegyzők nyugdíj-pénztárának és vagyonának a rendezése. Ezen ügynek a rövid története az, hogy az alapvagyon tőkéje az alapszabályok szerint sűrűntelenül tenntartandó és a folyósítandó nyugdíjra csak azon összeg fordítható, mely a törzsfizetésből havonta a nyugdíjra levonatik, továbbá a bírságból befolyó összegek és a tőke-vagyon kamat jövedelme. Az utolsó 3 év alatt sok községi- illetve körjegyző vonult nyugdíjba és pedig nagy összegű nyugdíjakkal. A bevétel pedig nem bírta meg a nyugdíjak fedezését, de mivel azt utalványozni kellett ez év október hó végével már 14000 kor. túlfizetés mutatkozott. Ily körülmények között a számvevőség a további utalványok teljességét, illetve érvényesítését kénytelen volt megtagadni és ez irányban sürgős intézkedést kért A kérdést az állandó választmány határozati javaslata és Hevesy Bertalan felszólalása után az alispán világította meg és előterjesztésére a közgyűlés felhatalmazást adott részére, hogy a hiányt részint a tőke vagyonból telveendő kölcsönnel, részint pedig annak idején a vármegye által ezen nyugdíjra megszavazott milleniumi alapból fedezze. A pénztár és a nyugdíjalap fizetőképessé tétele céljából pedig alispán elnökléte alatt egy bizottságot küldött ki, mely hivatva lesz javaslatot terjeszteni elő a rendes tavaszi közgyűlésre. Ezzel ezen kérdés is szerencsés megoldást nyert.

Tekintettel az idő előrehaladottságára, a főispán d. u. 1 órákor a gyűlést bezárta és 3 órára jelentette ki a folytatását. A folytatálagos gyűlésen azután az ügydarabok a tárgysorozat szerint nyertek elintézés. Ezek közül csak röviden és a fontosabbakat emeljük ki: a közgyűlés az alispán által bemutatott ujoncsozasi előmunkálatot elfogadta és jóváhagyás végett a miniszterhez terjesztette fel.

Szabolcsvármegyének az italmérsi jövedékről szóló 1899. évi XXV. t.-cz. módosítása tárgyában, valamint Nyitrávármegyének a fogoly- és fázán tojások pusztításának megakadályozása tárgyában hozott feliratait pártolja. Horváth Mihály és Peresz Mór szobrára adományt nem szavaz meg, de a gyűlést elrendeli. A sajjögömöri „Mátyás” szoborra azonban 200 koronát szavaz meg. Rimaszombat város képviselőtestületének az ujonnan épülő házakra kivetendő községi pótdadó behozatala tárgyában hozott határozatát, új tárgyalás végett visszaküldi. A bátkai körjegyző választást, miután az újabb nyomozat semmi oly adatot nem eredményezett, melynek alapján az megsemmisítendő lenne — jóváhagyta. — A rónapataki körjegyzőséghez tartozó községeknek a körjegyző állami anyakönyvvezető általányai megállapítása tárgyában hozott határozatait jóváhagyja. Ellenben a keleméri körjegyzőséghez tartozó községeknek ebbeli tagadó határozatait feloldotta és új nyomozatot és jbeli főszolgabíró elnökléte alatt új tárgyalást rendelt el. — Felsőszéklás község képviselőtestületének a vadász-területének árverés mellőzésével történt bérbeadására vonatkozó határozatát szintén megsemmisítette és árverés megtartását rendelte el.

szenvesebb tagja volt a kormánynak és valaha maga is újságíró, tehát valószínűleg nem volt szerfelett finnyás szellemi gyomra. És mégis beleugrott ezen partnélküli szakadékba. Önszántából? Szó sincs róla. Azért, mert a nagy közjóság: Kmetty és a néppárti Hencz — mind a kettő Károly — megtenyeggették az interpellációval. S a mi még nem is oly régen, mily szép entente cordial volt a néppárt a függ. párt legaltrább elemei között! Günthernek érthetőleg nem lehetett kedve az ő szája mondása folytán magát leszavaztatnia — tehát begratta az új állami akvizíciót: „Az én ügyésemet!” Ez pedig, dacára annak, hogy holt bizonyos lehetett az eredményről, természetesen kénytelen volt beugrani magasabb parancsra. Ez az egyik. Lehet aztán egy mellék ok is. Szabó Endre „Az Újság” gárdájába tartozik. „Az Újság” pedig... No de már ez a politikába vágná; tehát hagyjuk abba. Ha nem úgy volt, akkor a manó tudná: hogy volt?

Szabó Endrét, mint író és mint embert egyaránt finomérékű gentlemannak ösmerem. És éppen azért csodálkozom azon, hogy nevét a Szabinnal kötötte össze.

De mindezeknél van a dolognak sokkal sötétebb háttere is. Egyik tanúsága közállapotaink minden téren megindult dekadenciájának ezen pör is. A néhai való jó Kozma Sándor a maga részére megteremtette nálunk a világ legeszményibb ügyészi karát. Az ő ügyészei csak másodsorban voltak vádlók. Első sorban a társadalom erkölcsörei voltak. Hová tűnnek ezen idők? Nem állítom a világréit sem, hogy a magyar ügyészi kar ma már ez az államhatalom eszköze. „Az én ügyéseim”. Itt van a haszon a Polónyi ur igazságügyminiszterségéből. Ez aztán nagyobb baj az államra, mint a perdják fizetése.

A legideálisabb szociológusunk és forenzis védő ügyvédünk Kenedi Géza. Vétkezik, a kiel nem olvasta védőbeszédét. Igazán megsajnáltam vele szemben a királyi ügyészt tarthatatlan és védhetlen helyzetében. De bárki lett volna a védő; nincs oly esküdtszék e világon, a mely el ne marasztalta volna a XX-ik században újra feltámadó magyar középkori államot. Mert ezzel egyenértékű a Szabó Endre fölmentése az esküdtszék verdictje által.

Hanva, 1909. december 10.

A hanvai remete.

A rimatamásfalai körjegyzőséghez tartozó községek által alkotott szervezési szabályrendeleteket szintén jóváhagyja a közgyűlés. Ugyancsak Hét községnek a kötelező tüzőltó ág szervezése iránt alkotott szabályrendeletét is. — Rimakokora nagyközségnek a vásárok szaporítása tárgyában hozott határozatát és kérelmét a közgyűlés nem találta indokoltnak. — Vietórisz Sándor jolsvai utibiztosnak a kérelmezett lakbéremelést a közgyűlés megadta.

A vármegyei tárbeszéllő vonalak szaporítása és fejlesztése céljából az alispánnak a további felhatalmazást ismét megadták. — Gesztes községnek a Rimaszombat — rakkói vasútépítésre megszavazott 5000 korona hozzájárulása tárgyában hozott határozata jóváhagyásban részesítettett. — Meleghegy községnek ugyancsak a vasutépítési költségeihez 5000 koronával való hozzájárulása tárgyában hozott határozata szintén jóváhagyatott (E vasut kiépítése tehát, ha a községek ily jól felfogott érdekek mellett a lelkesedés terén maradnak, kétségtelen és csak rövid idő kérdése). — Jóváhagyatott Szásny és Cserepes községeknek is a Rimaszombat — poltári vasut felépítési költségeihez való hozzájárulása tárgyában hozott határozatait.

Végül Juraskó Jakab műszaki tanácsosnak a közutak és vámokról szóló törvényjavaslat tervezetéről vonatkozó kiváló gondnal megszerkesztett javaslata elismerés kifejezés mellett fogadtatott el. A gyűlés csak 16-án a d. u. órákban ért véget.

Előfizetési felhívás.

A „Gömör-Kishont” a folyó évvel pályafutásának harminczedik évtolyamát tejezi be.

Mikor a közvélemény organuma ilyen szép tisztességes multra hivatkozhatik, nincs szükség akkor hangzatos felhívásra. Minden szóvirágnál ékeesebben beszél az, hogy a „Gömör-Kishont” szerkesztésére egy arra hivatott gárda vállalkozott, mely igyekszik e lapot a régi komoly és magas nivaun tartani és folyton fejleszteni.

A „Gömör-Kishont” régi kitiűzött céljához ezután is hű kíván maradni. Tárgyilagosan, hűségesen regisztrálni akarja és fogja a vármegyei, városi és az egész társadalmi élet eseményeit. Elfogulatlan bírálója lesz ezeknek a jövő évben is, s a nemes cselekedet mindenkor igaz szívvvel, őszinte jóindulattal fogja felkarolni és támogatni.

Munkájához kéri a nagyerdemű közönség erkölcsi és anyagi támogatását a jövő 1910-ik évben is.

Midőn a lejárt előfizetés megújítását kérjük, egy szersmind azokat, kik az előfizetési díjjal hátrálékban vannak, kérjük ebbeli kötelezettségüknek minél előbb eleget tenni, mert ellenkező esetben a lap küldését be szüntettjük.

Előfizetési díj: Egész évre . . . . . 8 korona.
Félévre . . . . . 4 korona.

A „Gömör-Kishont” kiadóhivatala.

Hirek és vegyesek.

Ma nincs munkaszünet. Tekintettel arra, hogy karácsony előtti vasárnap a forgalom nagy, — a kereskedelmi miniszter a munkaszünetet felfüggesztette, s így ma a kereskedők nyitva tarthatják az üzleteiket egész nap.

Új curiai bíró. Örömmel olvastuk a hivatalos közlönyben, hogy Tomcsányi László táblabírót, ki törvénytudásunknál, mint kitiűnő jogász hírében álló bíró, ernyedetlen szorgalommal és pártatlan igazságszeretettel pár évig dolgozott, — O tetsége curiai bírónak nevezte ki. E kinevezés megveszerte általános örömet keltett, mert Tomcsányi László jeles tulajdonai mellett, még vármegyénk szülötte is és így büszkéek lehetünk reája.

A miniszter köszönete. A vallás és közoktatásügyi miniszter Andrassy Dénes gróf főrendiházi tagnak, aki az Erzsébet királyné emlékmuzeumnak Russ Ferencz-féle, illetőleg Strechera Ottilia-féle Erzsébet királyné arcképet ajándékozott, olyképpen, hogy az ezeknek megvásárlására szükséges összeget a Magyar Nemzeti Múzeum igazgatójának rendelkezésére bocsátotta, elismerését és köszönetét nyilvánította.

Új hadkiegészítő parancsnok. A Losonczon állomásozó cs. és kir. 25-ik számú gyalogezred hadkiegészítő parancsnoksága vezetését Hodik Ferencz őrnagy vette át, ki pár hét előtt távozott el Besztercebányáról a cs. és kir. 32. sz. vadászszázalój kotelékéből.

Jótekonyszélni multság. A helybeli kereskedő ifjuság szives készséggel állott szolgálatába annak a magasztos eszmének, melyet a rimaszombati ker. munkásbiztosító pénztár igazgatósági elnöke id. Rábely Miklós multkoriban felvetett, s már most elhatározta, hogy egy Rimaszombatban felállítandó munkáskórház alapítókéje javára január hó 15-én a Polgári Olvasókör termében házias jellegű multságot rendez. Hisszük, hogy a jótekonny célú közönségünk szívesen fogja támogatni.

Elhalasztott hangverseny. A Fenyvesi — Cséka-féle hangverseny, mely t. hó 11-ére volt kitiűzve, közbejött akadályok miatt elhalasztatott.

Hivatalvizsgálat. A helybeli kir. adóhivatalnak pénz, érték-, anyagkezelését, általános ügymenetét vizsgálta meg Szombath György pénzügyi tanácsos, pénzügyigazgató-helyettes, mely vizsgálathoz a vármegye alispánja dr. Fornet Gyula tb. megyei főjegyzőt rendelte ki az általános közigazgatás részéről. A vizsgálat napokig eltartott és a bizottság a jelzett kezelésben kellő rendet állapított meg.

Kamarai ülés. A miskolczi kereskedelmi és iparkamara tolyó hó 21-én, kedden délután 3 órákor, saját helyiségében teljes ülést tart, melyen számos érdekes tárgy kerül napirendre.

Halálozás. Egy tisztos koru, köztisztjeletben állott uri nő halt meg f. hó 16-án városunkban hosszas szenvedés után, követve nemrég elhunyt férjét az örök nyugalomba. Ozv. id. Munkácsi Sütő Istváné született Juhász Karolina ez, ki f. hó 16-án 85 éves korában hunyt el. Halála széles körben kelt őszinte részvétet. Az elhunytban Sütő István ügyvéd és Széplaky Lajosné anyjukat, Samarjay Jánosné pedig nagynénjét vesztette el. Az elhunytat f. hó 18-án, tegnap délután nagyrész-

vét mellett temették el. A család következő gyászjelentést adta ki: Sütő István, Sütő Ilona férj. Széplaky Lajosné mint gyermekei: Samarjay Jánosné szül. Fekete Piroška, Fekete László, Széplaky Lajos, özv. báró Fischer Arnoldné a többi rokonok nevében is mély fájdalommal jelentik a legjobb anyát, nagynénét, anyósát és rokon Özv. id. Munkácsi Sütő Istvánné szül. Juhász Katalinnak élete 85-ik évében a folyó év december hó 16-án d. u. 3 órakor történt elhunytát. A boldogultnak hült tetemei a f. év decz. 18-án d. u. 3 órakor tognak a ref. egyház szertartása szerint Rimaszombtatban a családi sírboltban eltemettetni. — Legyen áldott emlékezete! — Rimaszombtat, 1909. december 16.

Kongresszus. A kerületi munkásbiztosító pénztárak tisztviselőinek országos egyesülete ma f. hó 19-én Budapesten kongresszust tart, melyen a rimaszombati kerületi munkásbiztosító pénztár képviselőjében Molnár Lajos igazgató jelenik meg.

A szilveszter estéjén Dobsinán rendezendő s nagy sikerűnek ígérkező hangverseny meghívóit a legközelebbi napokban küldik szét. Megemlítendő, hogy Bárdossy Irén és Bazilidesz Manczi magánzáróik mellett duettet Sárkány Anna pedig Mikulíkné és Fábrián Gitta hegedűművésznő kísérete mellett triót is adnak elő. — A műsor közepébe egy mulattató, rövid vígjátékot illesztnek be, melynek begyakorlását néhány ügyes műkedvelővel Sztankovics Károly az elismert ügyességű rendező már megkezdte.

Családi estély. A polgári olvasóköri mult szombaton — folyó hó 11-én — sikerült családi estély volt, melyen többen vettek részt, s a kik megjelentek kitünően mulattak. Volt dal, szavalat, kitünő jókedv. Theázis közben Rábely Kata gyönyörű Fráter-dalokat adott elő nagy tetszés mellett, Kóháth Mariska szintén általános tetszés mellett dalolt. Rábely Etta ugyeszen adott elő egy csinos monológot s Litkey és Tóth ref. segédlelkészek szépen adtak elő néhány kurucz dalt. A kedélyes társaság a hajnali órákig táncolt.

Rimaszombtat és vidéke jótékony nőegylete — mint már megirtuk — január hó 8-án műestélyt és táncmulatságot rendez. Már most készülődnek hölgyeink, hogy ez az estély az ideai farsang egyik kiválóan sikerült momentumá legyen.

Választmányi ülés. A helybeli izr. nőegylet választmánya folyó hó 12-én dr. Krausz Gyuláné elnöklése alatt látogatott ülést tartott, melyen elhatározták, hogy január hó végén táncmulatsággal egybekötött hangversenyt rendeznek a Hungária dísztermében. Az előmunkálatokra egy bizottságot küldtek ki.

A főgimnáziumban f. hó 11-én, mult szombaton, Loysch Ödön a főgimnázium jeles professzora Egyiptomból tartott nagyérdemű telovlasást sikerült vetített képekkel illusztrálva az előadást, melyet nagy élvezettel hallgatott a közönség. A megállapított program szerint f. hó 18-án Harmatz Loránt min. titkár, lapunk régi jeles tollu munkatársának felolvasása tüzett ki.

Karácsonyfák. A fehér-kereszt egyet holnap d. u. 5 órakor tartja karácsonyi ünnepélyt a posta-épület emeleti helyiségében. Az ünnepélyen Baráth Károly ág. ev. lelkész fog imádkozni. A rimaszombati jótékony nőegylet pedig holnapután, vagyis kedden tartja az ünnepélyt d. u. 5 órakor a főgimnázium tornacsarnokában, hol Gyürky Pál ág. ev. főesperes fog imádkozni. A rimatamásfalvai kisdédóvó pedig szerdán 22-én d. u. 5 órakor saját helyiségében. Emlékebe kívántuk ez időpontokat azoknak hozni, kiket e lélekemelő szép ünnepélyek érdekelnek.

Új zenemű. „Rima mellett” című népdalsorozat I. számát indították utnak Bihary István s. tanfelügyelő és Gáspár János Lampert G. neves költők „szí harmat a taágon” című szövegét zenésítette meg Bihary nagyon sikerült. A szép szöveget méltóképpen illetti meg a bájos dallam, a melynek minden hangja szívből jön. A másik Gáspár Jánosnak egy kurucz nótája. A tárogató bugó hangjára emlékeztet s így is kezdődik. Mindkettőt Gáspár János — a ki konzervatóriumi oklevéllel bír, több zenelap munkatársa; mi is több munkáját ismerjük — tette le zongorára. E nótáknak legnagyobb előnyük a közvetlenség s magyarosság. — Eppen ezen tulajdonságok azok, a melyekkel ki fognak emelkedni a mai világban gomba módjára termő nóták közül. A szép czimlappal ellátott művecske ára 1 kor. Kapható a szerzőnél Rimaszombtatban.

Tájékoztató. A szellemileg fogyatékosok Blum-féle pelsőzi intézetéről, mely 1898. okt. 15-én nyílt meg, az intézet igazgató tulajdonosa: Blum Sándor csinos füzetben, képekkel illusztrált tájékoztatót adott ki, melyben az elhelyezésre és gondozásra vonatkozó adatokat tüzetesen ismerteti.

Irodai jelentés. A miskolci kereskedelmi és iparkamara 1909. nov. 1-től decz. 30-ig terjedő időről érdekes irodai jelentést adott ki. Ebből megtudjuk, hogy a helybeli kir. törvényszéknél 3 cégbejegyzés volt és pedig Róth Jenő bor és sörkereskedő Rozsnyó, Zeidner és Kohn egyesült fakereskedők Rimaszombtat, Linassi Sándor kőfaragó Rozsnyó. Az irodai forgalom közlésén kívül megtaláljuk a vásárok tartásának határ-idejét, ipari és iparfejlesztési ügyeket stb.

Vizbefutó gyermek. Szentsimonban folyó hó 15-én Restár Erzi 4 éves kis leány véletlenül vízbe fullt. A rimaszécsi kir. járásbíróság a szülők ellen megindította az eljárást s a törvényszéki boncolás dr. Zehery István és dr. Molnár Ferenc által f. hó 17-én ejtetett meg.

Tanfolyamok. A kassai m. kir. állami felső ipariskolában a lokomobil- és cséplőgépezési tanfolyam 1910. január hó 3-án kezdődik és márczius hó 30-ig tart. Ugyanott dinamogépezési tanfolyam nyílik meg jövő évi január hó 16-án, oly gyár- vagy géptulajdonosok, gyári hivatalnokok, művezetők, mechanikus, bádogos, lakatos és rézműves iparosok, valamint törvényesen képesített gépezézők számára, kik az elektromos gépek és vezetékek okszerű kezelését elsajátítani óhajtják. Ezenkívül 1910. január elején megnyílnak a következő iparos továbbképző tanfolyamok: 1. Szabó-tanfolyam, január 3-tól február végéig heti 13 órával. 2. Czipész-tanfolyam, január 3-tól márczius 15-ig heti 11 órával. A tanfolyamokra beiratkozni lehet január 3-ig délelőtt 8-tól 10-ig.

A közönség érdekében. A karácsonyi ünnepek alatt felszaporodó csomagforgalom lebonyolításával a postaigazgatóság figyelmezteti a feladó feleket, hogy csomagjaikat olvashatóan és pontosan címezzék, a címet magára a csomag burkolatára írják, a csomagba egy papírlapra a címet írják fel. A csomag felsőrészen elszélerü a feladó teljes címét is felírni. A Badapestre és Wienbe (Bécs) szülő csomagoknál a fogyasztási adó alá eső tartalmat részletesen írják fel. A részletes utbaigazítás a postahivatalban ki van függesztve.

Előbeosztás. A debreczeni méntelep parancsnoka: Perczel Dezső őrnagy, folyó hó 15-én városunkba érkezett s 16-án a szokásos előselejtezt végezte a ménteleposztályon. Másnap — 17-én — elutazott.

Új vasuti megállóhely a Bánréve-dobsinai vonalon. Sajógömörön a „Vámház” vendéglő mellett, közvetlen a vásártérhez „Sajógömör” elnevezéssel perczes megállóhelyt létesítettek, a hol minden személyvonat megáll. Az utazó kereskedő, iparos, vásáros közönség kedvéért közöltetik a megállóhely. — Decz. 2-ától vette kezdetét a megállás, mely alkalommal az első megálló vonat vasuti személyzetét líkőrök, borok, hideg felvágott húsfélék és szivarból álló reggelivel tisztelte meg a város.

Az aggteleki barlangot 1909. évben 1317 turista kereste föl. Ezek közül 115 látogató Budapestről, 1168 Magyarországról több részéből ment a barlangba; azonkívül 16 osztrák, 8 Német, 1—1 Belgiumból és Franciaországból és 8 Amerikából. A barlangon végig halad 1000 turista, vagyis az összes látogatók 77 %. 9 tanintézet eszköztől tanulmányi kirándulást a barlangba és pedig 34 tanár vezetése alatt 411 tanulóval. A turisták közül 879, azaz 2/3-ad rész az új bemenetnél kezdte meg a barlang megtekintését, 438, vagyis az 1/3-ad rész pedig a régi bemenetnél. — Az első látogató április 10-én, az utolsó október 15-én jött. — 1881. évtől kezdve összesen 19824 turista volt a barlangban.

„Református temető-énekek” cím alatt Fücsenyessy János alsószuhai ref. tanítótól egy nagyon értékes kis tüzet jelent meg, mely a mai kor színvonalán álló, egyszerű, de irodalmi értékű s a temetési szertartás komoly méltóságához illeszkedő temetési énekeket tartalmaz. A szakemberek bírálata minden tekintetben kitógástalannak minősíti e művet s ajánljuk azt mi is a ref. tanítóknak, énekvezetők figyelmébe. A könyv ára bérmentes küldéssel 2 korona, mely a szerző címére küldendő: Alsószuha (Gömörmege) u. p. Ragály.

A Budapesti Hírlap az ország legelterjedtebb és legtekintélyesebb lapja, a magyar intelligenciának nélkülözhetetlen közlönye közel harmincz éve, hogy uttóró munkát végez a magyarság érdekében. Jel-szava: „Mindent a magyarságért.” A ki részt venni óhajt ebben a munkában, az előfizet a Budapesti Hírlapra. Ha már most küldi valaki a jövő negyedre szülő előfizetési árt: 7 koronát, akkor ez év hátra levő idejére díjmentesen kapja a Budapesti Hírlapot.

A „Napközi Otthon” czéljaira e héten befolyt adományokat van szerencsém a következőkben köszönettel nyugtázni: Köhn József (Szabadka-p.) 1 drb. juh, dr. Cziner Miksáné 10 kor., Csasztkóczy Károlyné (Meleghegy) 4 kor., Lengyel Pálné 5 kor., Ábonyi Farkas Matild (Baracza) 5 kor., Molnár Viktorné (Abafala) 5 kor. — Rimaszombtat, 1909. decz. 17.

A magyar újságírás szenzációja! „A Nap” a magyar közönség legkedveltebb lapja! A 48-as eszmény és a magyar nemzeti törekvések egyetlen hű és kérélhetetlen szószólója. Főszerkesztő: Braun Sándor. Felelős szerkesztő: Hacsak Géza. Naponként 125000 példány! Egy szám 2 krajczár. „A Nap” előfizetési ára: Egy évre 16 kor., félévre 8 kor., negyedévre 4 kor., egy hónapra 1 kor. 40 fillér.

Friss balatoni és dunai halak érkeznek és kintelen eladásra karácsony és újévet megelőző csütörtökön és pénteken Kohn Adolf helybeli (Erzsébet-tér 16. sz. a.) üzletében, a mire a n. é. közönség szíves figyelmét felhívjuk. Különben is Kohn Adolf üzlete, mely városunk legrégebbi esemege kereskedése, kiérdemeli a legszelebbebb fokú pártfogást, mert az ünnepekre vásároló n. é. közönségnek a legelőnyösebben árusítja a legkitünőbb minőségű fűszert, esemege és bor áruit és minden fajta élelmiszereit.

Tévedés azt hinni, hogy a poloskák petéikkel együtt ki nem írhatók. Ha a Löcherer „Címexin poloskairtó” használjuk, úgy nemesek az élő poloskák pusztulnak el rögtön, de a „Címexin” hatása folytán a peték nyomban kiszáradnak s többé ki nem kelnek. A Löcherer Címexin mindenütt használható, szövetet, butort, falat vagy festést nem piszkít; nyomot vagy foltot nem hagy. Kapható: Geduly gyógyszerárában Rimaszombtat, valamint a készítőnél: Löcherer gyógyszerésznél Bártfán.

Nyugtázás. Rimatamásfalván e hó 5-ik napján tartott táncmulatság alkalmával az óvoda javára az alábbi felülfizetések folytak be és ez uton mond a rendezőség az adományozóknak hálás köszönetet: Samarjay Jánosné, özv. Ivanyics Andrásné 10—10 kor.; középső Andrik Andrásné, özv. Karhút Andrásné 5—5 kor.; Decsi Zsigmond, Tarjányi Lajos, Konzki András 2—2 kor.; Garai Arnold, Glázer Józsefné, Halász József, Szilágyi Andrásné, Varga András 1—1 kor.; Steiner Simon 20 fillért.

Vásáráthelyezések. A miskolci keresk. és iparkamara értesíti az érdekelteket, hogy a kereskedelmiügyi m. kir. miniszter megengedte, miszerint Rimaszombtat r. t. városban az 1910. évben a május hó 14. és 15. ére eső országos vásár május hó 13. és 14-én, az augusztus hó 28. és 29-ére eső országos vásár augusztus hó 29. és 30-án, a január hó 8-ára eső havi állatvásár január hó 15-én és végül a szeptember hó 3-ára eső havi állatvásár szeptember hó 10-én tartassék meg. — Putnok községben az 1910. évben a február hó 3-ára eső havi állatvásár február hó 10. en, továbbá hogy a január hó 6-ára, a május hó 5-ére és 26-ára, a szeptember hó 8-ára, az október hó 13-ára és a december hó 8-ára eső hetivásárok, a határnapokat közvetlen megelőző szerdai napokon tartassanak meg.

Szerkesztői üzenet.

Gy. Budapest. Mivel a Hanvay és dr. Forgón vitát lapunk 49-ik számában lezártuk — sajnálattal közleményünk, illetve cikkeknek már helyet nem adhattunk

Ajánlkozás.

Özv. Vregyik Gusztávné — tanító özvegye — a háztartás minden ágában jártas, kitünően főz, uri házakhoz, magányos urhoz házvezetőnőnek, gyermekek mellé anyahelyettesnek, avagy óvodába kíségitőnek ajánlkozik. Ugyanesak leánya véle menne szobaleánynak, esetleg gyermekek mellé bonnenak. Fizetés megegyezés szerint. Leveleket Rimaszombtat, Losonezi-u. 45. sz. a. kér.

Óra és ékszer

a legalkalmasabb karácsonyi ajándék!

Szükségletünket szerezzük be:

özv. Enyedi Miksáné

óra- és ékszer üzletében.

Rimaszombtat (Hungária épület).

Ajánlja dusan felszerelt raktárát a vevő közönség szíves figyelmébe u. m.: órák, ékszerek, ékkövek, ezüst és chinaezüst dísz tárgyak és evőeszközök dus választékban.

„KORALL” különlegességek!

Ezüst és chinaezüst cigarettá- és szivar-tárczák, borostyán szipkák. — Ezüst sétatobok nagy választékban. Óra és ékszer javítások elfogadtatnak.

Vésések azonnal kszittetnek!

„Imperator” öngyújtó állandóan kapható és ezek javítása is elfogadtatik.

Ezüst és chinaezüst tisztítópor egy doboz 50 fill.

Pályázati hirdetmény.

2340. sz. — Putnok nagyközség alulírott előjárósága közhírré teszi, hogy az 1908. évi XXXVIII. t. cz. alapján rendszeresített s 240 kor. évi fizetéssel s a szabályrendeletileg megállapított működési díjak szedésével javadalmazott második községi bábai állás 1909. évi december hó 31-én d. e. 9 órakor megtartandó választás utján fog betölteni.

Felhivatnak mindazok, a kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy képesítésüket s eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényüket f. évi december 30-ig az előjáróságnál annyival inkább adják be, mert a később beérkező pályázatok figyelembe véve nem lesznek.

Putnok, 1909. december 4-én.

Dantsek Gyula. Laczkovich Lajos.

I. jegyző. bíró.

Rendkívüli árleszállítás.

Házasulandók figyelmébe!

Jegygyűrűk, nászajándék tárgyak előnyösen beszerezhetők részletfizetésre is

Tigerman Adolf

órászmester és ékszerésznél Rimaszombtat.

KEDVES ajándékok!

képeskönyvek, mesekönyvek, ifjúsági iratok, díszművek, levélpapírosok, albumok, emlékkönyvek, imakönyvek és íróasztali készletek

ifj. RÁBELY MIKLÓSNÁL

Rimaszombtat, Deák Ferencz-utca 20.

Nyugdíj biztosítás.

A helybeli ipartestületi nyugdíj-egyesületbe beléphetnek helybeli iparosok, kereskedők, hivatalnokok, segédmunkások, orvosi vizsgálat és korra való tekintet nélkül.

Tartaléktőke 7 év alatt: 42000 korona.

A csekély tagjárulékt tetszés szerinti részletekben fizethető. — Nyugdíj jogosultság 10 évi várakozási idő eltelte után, évenként emelkedve.

35 évi tagság után teljes nyugdíj

az I. osztályban havi . . . 45 korona 25 fillér;

II. osztályban havi . . . 67 korona 87 fillér;

III. osztályban havi . . . 90 korona 50 fillér.

Özvegyi nyugdíj 40%, kiskorúak 13—14 éves korukig neveltetési járulékt élveznek.

Taglétszám 150; a felvételeket eszközlí Kovács István pénztárnok és Rónay Gyula titkár.

Gazdasszony kerestetik.

Egy egészen magános, beteges nyugdíjas katonatiszthez egy gazdasszony, illetve ápolónó kerestetik falura. Irástudás és némi intelligencia előnyben részesül. — Bővebbet e lap kiadóhivatalában.

